

Dívky se po sextingu cítí hůř než chlapci, odhaluje studie vědců z Masarykovy univerzity

16.7.2025 - | Masarykova univerzita

Sexting je obávané téma rodičů, které je opředeno mnohými mýty. „Jde o posílání a přijímání zpráv obsahujících sexuálně laděný text, obrázky či videa s polonahými či nahými osobami,“ vysvětluje Michaela Šaradín Lebedíková, hlavní autorka studie publikované v prestižním časopise New Media and Society. Sexting je celosvětově mezi adolescenty poměrně rozšířenou aktivitou, která úzce souvisí s psychosociálním a sexuálním vývojem. „Vědci proto konsenzuální sexting – tedy takový, který probíhá se souhlasem všech zúčastněných – považují za normální součást dospívání. Kromě toho ale rozlišujeme i nekonsenzuální sexting, pod který spadá například přijímání sexuálního obsahu od ostatních bez souhlasu,“ dodává. Ten podle ní může mít dalekosáhlé negativní dopady.

V reprezentativní studii 2500 českých dospívajících ve věku 11–16 let se autorský tým z IRTIS věnoval právě tomu, kolik dospívajících v Česku obdrželo sexuální zprávu se souhlasem a bez souhlasu, kolik ji poslalo a jaké charakteristiky mají dospívající, kteří se tomuto chování věnují. „V našem výzkumu jsme rozlišovali dva typy přijímání sexuálních zpráv: očekávané (tedy takové, které dospívající předem očekávali) a neočekávané (přišly bez varování). Za posledních šest měsíců obdrželo sexuální zprávu očekávaně 15,4 % dospívajících, neočekávaně pak 18,4 %, tedy zhruba každý pátý dospívající. Dívky neočekávané zprávy dostávaly o něco častěji než chlapci,“ přibližuje Šaradín Lebedíková. Posílání sexuálních zpráv se nicméně českých dospívajících týká pouze okrajově – v posledních šesti měsících poslalo sexuální zprávu jen 8 % dospívajících. „Se všemi třemi typy sextingového chování souvisí stejné faktory. Více zkušeností se sextingem mají dospívající, kteří jsou starší, vykazují symptomy deprese a osamělosti, mají vysokou míru touhy po senzacích (tzv. sensation seeking) a nižší míru spokojenosti,“ říká Šaradín Lebedíková.

Nově se studie zaměřila také na dopady sextingu na krátkodobý psychologický well-being. „Existující kvalitativní studie se dospívajících ptaly, jak se po sextingu cítí, ale chyběl výzkum, který by to udělal systematicky a propojil zjištění s individuálními faktory,“ objasňuje důležitost studie Šaradín Lebedíková. „Zjistili jsme ale, že až třetina těch, kteří sexuální zprávu očekávalo – konkrétně 33,8 % – se pak z takové zprávy cítilo rozhozeně alespoň jednou měsíčně. Z těch, kteří takovou zprávu neočekávali a dostali ji, se rozhozeně alespoň jednou měsíčně cítilo 45,3 %.“ Naopak spokojeně se po očekávaném přijetí cítilo 26,5 % dospívajících a po neočekávaném pouze 10,2 %. Vědci také objevili v pocitech po přijímání zpráv výrazné genderové rozdíly: zatímco chlapci častěji udávali, že se cítí po přijímání spokojeně, dívky se častěji cítily rozhořčeně, a to bez ohledu na to, zda zprávu dospívající obdrželi očekávaně nebo neočekávaně. „Chlapci posílání sexuálních zpráv ostatním častěji chápou jako vtip a takové chování je více normalizované. Proto může být jejich přijímání vnímáno jako něco běžného. Navíc zahraniční výzkumy poukazují na to, že přijímání sexuálních zpráv od dívek chlapci vnímají jako potvrzení své maskulinity, a to zvyšuje jejich status mezi vrstevníky. Naopak dívky neustále čelí dvojímu metru: pokud na sextingu nechtějí participovat, jsou označovány za prudérní, ale pokud na něm participují, jsou označovány za promiskuitní,“ objasňuje genderové rozdíly Šaradín Lebedíková. V pocitech po posílání sexuálních zpráv vědci genderové rozdíly nenašli. Spokojeně se po odeslání cítí až 34,7 % dospívajících a rozhozeně 17,8 %.

Nově se pak vědci zabývali také individuálními faktory, které s pocity po sextingu souvisí. „V souladu

s mediálními teoriemi jsme očekávali, že podobné faktory, které souvisí se sextingem, jako například věk nebo osamělost, objasní také pocity po něm. Ukázalo se, že ve výsledcích není žádný jasný vzorec: to je důležité, protože to poukazuje na fakt, že „není sexting jako sexting“ a různá sextingová chování je třeba chápat jako oddělené fenomény. To, jak se po sextingu dospívající cítí, pravděpodobně úzce souvisí s motivacemi k sextingu a také s kontextuálními faktory, tedy s kým sexting probíhal, za jakých podmínek a podobně,“ uzavírá Šaradín Lebedíková.

Vznik studie podpořil inovativní projekt DigiWELL (Excelentní výzkum v oblasti digitálních technologií a wellbeingu), který podporuje špičkové vědce z osmi partnerských institucí a z různých oborů, kteří se zaměřují na používání digitálních technologií v kontextu wellbeingu, tedy fyzické, psychické a sociální životní pohody obyvatel.

<https://www.muni.cz/pro-media/tiskove-zpravy/divky-se-po-sextingu-citi-hur-nez-chlapci-odhaluje-studie-vedcu-z-masarykovy-univerzity>